

New Age kristendom

En anderledes boganmeldelse – del 1.

”Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord.” (Rom 10,17). Når man overvejer indholdet i disse ord, er det ikke mærkeligt, at Djævelens højeste ønske er at forvrænge, ringeagte og latterliggøre dette ’Kristi ord’, få det placeret på et sidespor og allerhelst helt afskaffet.

Kender vi Ordets betydning, må Djævelen anvende en teknik, hvor han fremstiller Antikrist, som var han Kristus selv - med gudsfrygts skin, som den ulv i fåreklæder, han er.

Djævelen er en sand mester i at blande sandhed og løgn, og hans mesterværk er den form, vi møder i New Age kristendommen, fordi den umiddelbart fremstår som kristendom og virker tiltalende og appellerende.

Nogle få kendetegn:

Gud er kærlighedens urkraft, væsen og ophav. Kan være mand såvel som kvinde eller blot et mere udefinerbart væsen/kraft.

Der er noget godt i alle mennesker. Dybt inde er der en kerne af renhed, ubesmittet af synd. Ondskaben er ikke en følge af vor sande natur, men en frugt af ydre omstændigheder. Synden er dybest set en illusion og/eller betydningen heraf udryddet én gang for alle ved Jesu død, og der er således intet skille mellem mennesket og den kærlige Gud, der accepterer os, som vi er.

Det gode kommer frem gennem kærligheden, og den treenige Gud vil gennem denne lære og hjælpe os til at blive bedre mennesker. Vi er alle Guds børn, men vi har alle brug for at lære at elske, tilgive og acceptere.

Jesus, Guds søn, er det fornemmeste eksempel på kærlighed, tjenersind og tilgivelse. Helligånden vil tale til os med en sagte stemme, direkte i vort indre. Gud er således forstående, kærlig, accepterende og med os gennem alt det, der møder os.

Ingen hellighed. Ingen krav – du skal, du må ikke. Ingen omvendelse, opgør eller bekendelse. Ingen dom og forkastelse på grund af synd – nej, kærlighed og accept.

Ovenstående er slet og ret antikristelig ’visdom’ i såvel form som indhold. Hvordan kan Djævelen så åbne kristnes sind og gøre os modtagelige, så vi påvirkes af og lokkes til at tage imod det forvrængede, falske gudsbillede, han ønsker, vi skal tage imod?

Mulighederne er mange, men han gør det især gennem latter og/eller tårer! Især sidstnævnte er et effektivt middel, og jo flere tårer jo bedre!

Bliver vi følelsesmæssigt påvirket/grebet af det billede, der stilles op for os, er der stor fare for, at barrikaderne falder. At vi lader følelserne styre, så vi lukker op for budskabet, uden at vi finder behov for at efterprøve det på Skriften – for det erfares godt.

En anden teknik er at anvende formuleringer og vendinger, hvor det kan være endog meget svært at fange den grundlæggende mening – de skjulte, meningsforstyrrende budskaber.

Det er anvendt psykologi og manipulation.
Her ligger en stor fare for forførelse.
Åndskampen er reel, og den er en del af vor virkelighed, Efs. 6,12.

En af tidens mest populære, kristne bøger indeholder helt systematisk ovenfor anførte, antikristelige elementer.

Bogen er 'The Shack', skrevet af amerikaneren W. Paul Young. På dansk er titlen 'Hytten', udgivet på Forlaget Boedal.

I del 2 vil jeg se nærmere på indholdet i 'Hytten'.

'Hytten' af W. Paul Young.

Udgivet på Forlaget Boedal.

En boganmeldelse - del 2.

Hytten har ligget på bestseller listerne gennem måneder og er solgt i over 6 millioner eksemplarer.

Bogen griber mennesker verden over på grund af budskabet i den.

Hvad er det for en bog? Hvad lærer den? Hvad fører den med sig?

Kort om bogen

Indholdet kan deles i tre:

1) indledning og baggrund – side 7 – 80.

Hovedpersonen, Mack er født og opvokset i en kristen familie. Faderen var ældste i menigheden, men i praksis en alkoholiseret tyran. Således bandt han på et tidspunkt Mack til et træ og gennemtvævede ham gennem næsten 2 dage (side 7-8).

Mack bliver gift og får 4 børn. Under en ferie i 'hytten' sker tragedien. Alt imens han redder et af sine børn fra druknedøden, bliver den mindste datter, Missy, kidnappet og dræbt. Liget bliver ikke fundet.

'Den store sorg' tynger familien, men især Mack, der også er vred på Gud over det meningsløse i, at Han lod tragedien ske.

Så 3½ år senere - en vinter - får han en mystisk invitation fra 'Papa' (hustruen Nans navn for Gud) om at tage op til hytten den kommende weekend. Efter mange overvejelser tager han af sted. Umiddelbart møder han ikke nogen, men genfinder hytten, som den var.

Første del slutter med, at Mack raser over Gud og forlader hytten, som han har smadret i vrede og frustration.

"Mack besluttede sig for, at det var sidste gang, han ville lede efter Gud. Hvis Gud ville ham noget, måtte han selv komme." (side 78 – 80).

I det øjeblik, Mack forkaster den 'traditionelle Gud', hvis stemme af teologer var reduceret til papir (side 65), sker underet. Gud giver sig til kende og kommer til Mack!

Den kolde vinter forvandles til et strålende smukt forår på 30 sekunder. Den mørke, faldefærdige hytte forandres til en solid bjælkehytte - Gud er der (side 80 – 82).

Første del er en indføring i 'Den store sorg' og optakten til bogens egentlige anliggende.

2) mødet med den treenige Gud – side 80 – 239.

Ikke et møde med Gud på 'papir', men en levende, virkelig Gud – en, han kan tale med, have en dialog med, have en relation til.

Personer ud over Mack:

Gud: En stor, frodig, sort kvinde med navnet Elousia, kaldet Papa. Er husmor og kok. Fremstår også på et tidspunkt som mand (kapitel 16, side 220), men anfører at hun/han hverken er mand eller kvinde (side 93).

Jesus: Hebræer, tømrer.

Helligånden: En asiatisk kvinde ved navn Sarayu. Fungerer som gartner.

Sofia: Høj, smuk kvinde med olivenfarvet hud og latinamerikanske træk. Dommer. Er ikke Gud, men personifikationen af Papas visdom (kap. 11 og side 172).

3) afslutning – side 240 – 247.

Macks tilbagevenden til livet.

På vej til hytten om fredagen var Mack involveret i et alvorligt trafikuheld og lå efterfølgende bevidstløs på hospitalet i næsten 4 dage.

Havde mødet med Gud i det hele taget fundet sted?

”hendes (Nans) ord forvirrede ham, og et øjeblik spekulerede han på, om begivenhederne i hytten alligevel havde været en drøm. Det var nok et af Sarayus tidsfiflerier, overbeviste han sig selv om.” (side 244).

Mødet med Gud var reelt – stod levende for ham. Mack var forvandlet for altid, og det samme blev de, der hørte hans historie: *”Der var liv i det, han fortalte hende. Og hun forstod snart, at hvad der end var sket, så havde det påvirket og forandret hendes mand.”* (side 244).

Der er ikke meget problematisk i indholdet i del 1 (se dog f.eks. Sl 50,15 som skærende kontrast til det, Mack gjorde) og 3, der er rammen om bogens anliggende: Mødet mellem tragedien og evigheden. Men dette møde er til gengæld uhyre problematisk set fra en kristen synsvinkel. At gennemgå alle enkeltheder i det systematiske billede, der her formidles af den treenige Gud, ville fylde en ny bog af mindst samme omfang som 'Hytten' selv.

Blot nogle af de mange anmærkninger til eksempel – citater er anført i *kursiv*.

Fremhævninger og kommentarer er mine.

Fra samtaler med Gud

Gud om sin natur.

Papa (Gud) til Mack: *”Mackenzie, jeg er hverken mand eller kvinde, selvom begge køn udspringer af min natur. Hvis jeg vælger at fremstå for dig som mand eller kvinde, så er det, fordi jeg elsker dig.”* (side 93)

Bibelen lærer, at Gud er én fra evighed og til evighed. Ewig, uforanderlig. Han er Faderen! Aldrig beskrives Han som andet.

Gud om lægedom:

Papa (Gud) til Mack: *”Det er i orden, skat, bare luk det hele ud... Jeg ved, du er blevet såret, og jeg ved, at du er vred og forvirret. Så bare kom ud med det. Det gør sjælen godt at lade vandet løbe engang imellem – **det lægende vand.**”* (side 83).

Det kan være godt at græde, men hvad sand lægedom er der i det for en såret sjæl? Det er psykologi og et surrogat af, hvad sand åndelig lægedom er, og hvor den findes. Det, Bibelens Gud ønsker, vi skal tage imod, er det levende vand (Joh 4,7-14).

Gud om musik og om sine børn:

Papa (Gud) lytter til musik med hovedtelefoner på. Til Mack oplyser hun, at musikken er med en gruppe, der hedder West Coast Juice (side 90-91). Fortsættelsen lyder:

"West Coast Juice? Det lyder ikke særlig religiøst."

"Åh tro mig, det er det ikke. Snarere en slags euro-asiatisk funk og blues med et budskab og et fantastisk beat." Hun tog et skridt hen mod Mack, som om hun dansede, og klappede.

"Så Gud lytter til funk?" Mack havde aldrig hørt ordet "funk" omtalt positivt i forbindelse med religiøse bevægelser. ...

"Hør her, Mackenzie. Du behøver ikke at være bekymret for min musiksmag. Jeg lytter til det hele – og ikke bare musikken, men også hjertet bag det... De her drenge siger ikke noget, jeg ikke har hørt før; de syder og bobler af vrede og, må jeg sige, med god grund. Det er nogle af mine børn, der syrer lidt ud. Jeg er særlig glad for de drenge, ved du nok..."

Gud godkender og lytter altså til al slags musik uden undtagelse. Men musikere, der syrer ud, syder og bobler af vrede, er også Guds børn - ja, Han er særligt glad for dem?

Det være langt fra, at det forholder sig sådan. Se f.eks. Rom 8,12-17, Kol 3,12-17, Luk 6,27-38 og Efs 2,1-3.

Gud om Jesus på korset:

Mack ser, at Papa (Gud) har nogle ar - mærker efter dybe sår - på håndleddene. Gud siger:

"Du må ikke tro, at det valg, min søn traf, ikke kostede os dyrt. Kærlighed efterlader altid et tydeligt mærke," erklærede hun sagte og venligt. "Vi var der sammen."

Mack var overrasket. "På korset? Vent nu lidt, jeg troede, du forlod ham – du ved; 'Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?'" Det var et skriftsted, der ofte havde plaget Mack i 'Den store sorg'.

"Du misforstår mysteriet der. Uanset hvad, han følte i det øjeblik, forlod jeg ham aldrig." (side 96). At Jesus var forladt af Gud på Golgata, var altså blot en følelse hos Jesus uden hold i virkeligheden! Synden skilte ikke!

Bibelen lærer det stik modsatte. Synd kan kun sones med blod hos den Hellige, der intet urent tåler (Hebr 9). Sydens løn er døden (Rom 6,23), adskillelse fra Gud (Matt 25,41.46).

Da Abraham var ved at ofre Isak, standsede Gud ham. På Golgata var der ingen, der standsede Gud. Han gav sin egen søn til soning! Gud dømte sin egen søn!! Jesus, der bar verdens synd, blev overgivet til døden og dødsriget – adskilt, knust under Guds straf (Es 53,6).

Gud om kærlighed, synd og fremsynethed:

"Fordi det er sådan, kærligheden er," svarede Papa. "Husk, Mackenzie, jeg spekulerer ikke over, hvad du vil gøre, eller hvilke valg, du vil træffe. Jeg ved det allerede. Lad os for eksempel sige, at jeg vil prøve at lære dig ikke at gemme dig bag løgne – rent hypotetisk selvfølgelig," sagde hun og blinkede. "Og lad os sige, at jeg ved, at det vil tage dig syvogfyrre situationer og begivenheder, før du faktisk hører mig – altså før du hører mig så klart, at du vil være enig med mig og ændre dig. Så, når du ikke hører mig første gang, bliver jeg ikke frustreret og skuffet. Jeg bliver begejstret. Kun seksogfyrre gange tilbage! Og den første gang bliver en byggesten til den bro af helbredelse, som du en dag – i dag – vil gå over." (side 189).

Nåh, så Gud er begejstret! Er Han også det, om der var tale om mord, voldtægt, hor, tyveri, misbrug af Guds navn eller...? Kun seksogfyrretyve gange tilbage. Pragtfuldt!! Skynd dig til den næste, så er der kun femogfyrre tilbage.

At Mack ikke hører, hvad Gud har at sige, er en byggesten til en bro af helbredelse!

Meget kunne siges og skrives om det syn, Papa her lægger for dagen, men samlet er det vel ikke muligt at komme meget længere væk fra det, Bibelens Gud lærer os om Guds hellighed, og syndens alvor og konsekvens.

Gud om Golgata og forsoningen:

"Papa, kan du hjælpe mig til at forstå noget? Hvad var det præcis, Jesus opnåede ved at dø?"

Hun (Gud) kiggede stadig ud mod skoven. "Åh," hun vinkede afværgende med hånden, "ikke noget særligt. Det var bare grundlaget for alt det, kærligheden var skabt til at være fra før skabelsen." ...

"Skat, du spurgte mig om, hvad Jesus opnåede på korset, så hør nu godt efter: gennem hans død og opstandelse er jeg nu fuldstændig forsonet med verden."

"Hele verden? Du mener med dem, der tror på dig, ikke?"

*"Hele verden, Mack. Det eneste, jeg siger, er, at **forsoning er en proces med to parter**, og jeg har gjort min del – totalt, helt og aldeles.." (side 194).*

Det, der er hele Bibelens omdrejningspunkt – forsoningen på Golgata - er altså ifølge Papa Gud ikke noget særligt! Endvidere beskrives forsoningen som en proces mellem to parter, mellem Gud og verden. Intet kan være mere forkert. Forsoningen er suverænt, ene og alene Guds værk ved Kristus Jesus. Det er ikke en proces – det er fuldbragt! (Kol 1,21-22; 2,13-14, Rom 5,6, Joh 19,30).

Gud om sin holdning til de skyldige:

Papa (Gud) siger: *"Da Jesus tilgav dem, der naglede ham til korset, var de ikke længere skyldige over for ham eller over for mig. I min relation til disse mænd vil jeg aldrig nævne, hvad de gjorde, eller gøre dem skamfulde eller ydmyge dem."* (side 227).

Ikke skyldige over for Gud? Jo i sandhed var de det! – ligesom hvert eneste menneske på denne jord er skyldige!

Synden var sonet, ja, al verdens synd og således også mordernes. Men syndsforladelse er ingen automatik for den enkelte (Matt 7,13-14). Se Joh 16,8 og 1 Joh 1,5-10 og find den rette sammenhæng!

Fra samtaler med Jesus

Jesus om hvem han er:

Jesus præsenterer sig selv sådan: *"Faktisk er jeg **stedbror** i den stolte familie. Jeg er hebræer – fra Judas slægt, for at være præcis."*

"Så..." Mack blev chokeret over sin erkendelse. "Så er du..."

*"Jesus? Ja. Og det må du gerne kalde mig, hvis du gerne vil. Det er **trods alt blevet mit almindelige navn**. Min mor kaldte mig Yeshua, men jeg er også kendt som Joshua og endda Jesse."* (side 87).

Jesus - stedbror i treenigheden! Hvad mener Joshua, Jesse med det?

Det være så langt fra, at han er stedbror. Han er sand søn om nogen (Joh 3,16).

Og Jesus er **blevet** hans almindelige navn. Nej – det har det altid været, lige siden han blev navngivet. Om navnene - se Matt 1,18-25 og Es 9,5.

Jesus om sin aktuelle status:

"Ufatteligt!" hviskede Jesus. Hans hoved var ikke langt fra Macks i mørket. "Jeg bliver aldrig træt af det her."

"Heller ikke selvom du selv skabte det?" spurgte Mack.

*"Jeg skabte det som Ordet, før Ordet blev kød. Så selvom jeg skabte det, så **ser jeg det nu som menneske**. Og jeg må sige, at det er imponerende."* (side 109).

Bogen fremfører dette aspekt flere gange. Jesus som menneske, og at han **fortsat** er dette - nu! (f.eks. side 112 og 194).

Synet for, at Jesus er opstanden fra de døde og opfaren til Himmelen, **i dag siddende** ved Guds Faders, den almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde, forefindes ikke i bogen.

Jesus om at gå på vandet:

Jesus tager Mack med på en vandretur. Målet er på den anden side af søen.

"Mack gik ud fra, at de ville tage en af kanoerne, der lå fortøjet langs broen, så han blev overrasket, da Jesus uden at tøve gik forbi den tredje og sidste af dem og fortsatte mod enden af badebroen. Da de nåede til kanten, vendte Jesus sig grinende mod Mack.

"Efter dig," sagde han i et drillende tonefald."

Efter Macks protester fortsætter Jesus: *"Hør nu," sagde Jesus og lagde armene over kors, "vi ved begge to, at du er en udmærket svømmer – uddannet livredder, hvis jeg ikke tager fejl. Og vandet er koldt. Og det er dybt. Men jeg taler ikke om at svømme. Vi går derover sammen."*

Da Mack til sidst går ud på vandet får han våde sko og strømper. *"Han vendte sig og så Jesus stå ved siden af sig med sine sko og strømper i den ene hånd. Han grinede.*

"Vi tager altid vores sko og strømper af, før vi gør det her." (side 140 – 144).

Er noget sådant udtryk for gudsfrygt?

Hvorfor kunne Jesus ikke kaste sig ud fra templets tinde, da Djævelen fristede ham? Jesu svar lød:

"Du må ikke udæske (friste) Herren din Gud." (Matt 4,5-8).

Jesus om at fyldes med ham:

"Det er det, alting handler om. Mennesket, der blev skabt ud af det fysiske skaberværk, kan igen blive helt fyldt af åndeligt liv, mit liv. Det kræver, at en helt ægte dynamik og et aktivt venskab eksisterer." (side 113).

Der 'kræves' altså noget af os i denne sammenhæng. Ægte dynamik og aktivt venskab! Hvordan kan et menneske præstere dette? (Rom 3,10-18).

At få del i det åndelige liv er umuligt for os!! Men for Gud er intet umuligt, og Han selv alene kan udvirke dette. Se Es 53, Jesu samtale med Nikodemus i Joh 3,1-21 og Hebr 13,20-21.

Fra samtaler med Helligånden:

Sarayu (Helligånden) tager Mack med på en vandring i, hvad der efterfølgende viser sig at være hans sjæls have.

Helligånden om forskellige planter:

"Så, der er også planter i denne have, der er giftige?" spurgte han.

"Ja, det er der da!" udbrød Sarayu. Det er nogle af mine favoritter. Nogle af dem er endda farlige bare at røre ved – som den her."...

Mack rakte forsigtigt ud efter den giftige kvist. "Hvis du ikke havde sagt, at jeg kunne røre den, ville den så have forgiftet mig?"

"Selvfølgelig! Men hvis jeg beder dig om at røre noget, så er det anderledes. ..." (side 132).

Hvad er det, der er giftigt for sjælen? Alt, der udgår fra Djævelen og intet andet. Intet, absolut intet, der er af Gud, kan forgifte en sjæl. Alligevel siger Helligånden her, at om blot Mack hører hende sige god for det giftige, så er det et gode – fordi *"mange af de såkaldt dårlige planter som den her har fantastiske, helbredende egenskaber, eller er nødvendige for at skabe nogle af de mest utrolige mirakler, når de indgår i forbindelse med andre ting."*

I sammenhæng med ovennævnte læser vi: *”Men Sarayu tog sig ikke af hans protester. Uden yderligere forklaring gik hun i gang med at ødelægge de skønne blomster. Hun skar helt igennem...”* og siden siger Sarayu (Helligånden): *”For at forberede denne jord må vi grave alle de vidunderlige blomsters rødder op. Det er hårdt arbejde, men det er anstrengelserne værd. Når rødderne er væk, kan de ikke skade de frø, vi skal plante.”* (side 131 og 133).

Det smukke og vidunderlige i en sjæl skal altså fjernes radikalt! Men hvad er det, der for Helligånden er smukt og vidunderligt i en sjæl? Er det troen og dens frugter, det der er af Gud, eller er det synden i mit hjerte?

Om at høre Helligåndens stemme:

”Vil jeg altid kunne se dig eller høre dig, som jeg gør nu, når jeg kommer hjem?”

Sarayu (Helligånden) smilede *”Mackenzie, du kan altid tale til mig, og jeg vil altid være hos dig, uanset om du mærker mit nærvær eller ej.”*

”Det ved jeg nu, men hvordan vil jeg kunne høre dig?”

”Du vil lære at høre mine tanker i dine egne, Mackenzie,” forsikrede hun ham...”Selvfølgelig vil du begå fejltagelser – det gør alle. Men efterhånden som vores relation bliver stærkere, vil du bedre kunne genkende min stemme.” (side 197 – 198).

Ånden (Sarayu) vil altså tale direkte i det indre – udenom og uafhængigt af Ordet.

I Joh 16,13-14 læser vi: *”Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal **tage af mit** og forkynde det for jer.”*

”Tage af mit” – det er Guds ord!

Fra samtalen med Sofia

Sofia er ikke Gud, men anerkendes af Gud som en selvstændig person

(side 172). Hele kapitel 11 er om Macks møde med Sofia. Han finder hende på dommersædet, hvor den endelige dom skal afsiges. Hun overgiver sædet til Mack, og han får til opgave at dømme tre af sine børn til helvede og to til himlens herlighed. Efter en lang indre kamp siger Mack fortvivlet, at det kan han ikke. Da det kræves af ham, spørger han, om ikke han kan gå i de dømtes sted.

Sofia siger så:

”Nu lyder du som Jesus, Du har dømt godt Mackenzie. Jer er stolt af dig!”

”Men jeg har jo ikke dømt nogen,” sagde Mack forvirret.

”Jo, det har du. Du har dømt dem værdige til kærlighed, om det så skulle koste dig alt. Det er sådan, Jesus elsker.”...”Og nu kender du Papas hjerte,” tilføjede hun, ”hun elsker alle sine børn over alt på jorden.” (side 164).

Det er korrekt, at Gud elsker alle, men sammenstillingen er forkert. Mack elsker sine børn, fordi de er hans. Men mennesker over alt på jorden er IKKE Guds børn, som Sofia lader os forstå.

Mennesket er trælle under synden, har Djævelen til fader og er under dommen - er uden barnekår hos Gud. De, der er Guds børn ved troen på Kristus, er gået over fra døden til livet, og ikke én eneste af dem skal gå fortabt, for deres navne er skrevet i livets bog.

Domssceneriet er forkert og forfejlet. At Gud elsker verden, har ikke sin grund i os – i at vi er hans børn - men i hans væsen. Han elsker ikke på grund af, men på trods af - fordi han gør.

En mere rettelig scene, uden sammenligning i øvrigt, havde været, om Sofia havde bedt Mack dømme den mand, der slog hans barn ihjel! For det var det, vi gjorde med Guds egen søn.

Hvordan kan det i øvrigt gå til, at Gud anerkender en anden autoritet, Sofia, der sidder på dommersædet, Guds trone?

Hvad menes der?

Nogle få eksempler på upræcise formuleringer, hvor det er svært at finde den fulde mening umiddelbart. Og er det fremførte sandt?

Helligånden om Jesus:

"Mackenzie, Jesus holdt ikke på sine rettigheder. Han blev frivilligt en tjener og lever ud af sit fællesskab med Papa. Han opgav alting, så hans afhængige liv kunne åbne en dør, der giver dig mulighed for at leve frit nok til at opgive dine rettigheder." (side 137).

Sofia om Papa (Gud):

"Hun valgte korsets vej, hvor nåde sejrer over retfærdighed på grund af kærlighed" (Side 166).

Jesus om underordnelse:

"Sandt fællesskab er kendetegnet ved underordnelse, selv når jeres valg ikke er gavnlige eller sunde.".....

*"Underordnelse handler ikke om autoritet, og det er ikke lydighed; det handler om et forhold, bygget på kærlighed og respekt. Vi (den treenige Gud, *peh*) er faktisk underordnet dig på samme måde."* (side 146)

Gud om korsets betydning:

"Papa, kan du hjælpe mig (Mack) til at forstå noget? Hvad var det præcist, Jesus opnåede ved at dø?"

Hun (Gud) kiggede stadig ud mod skoven. "Åh," hun vinkede afværgende med hånden, "ikke noget særligt. Det var bare grundlaget for alt det, kærligheden var skabt til at være fra før skabelsen." (side 194).

Nogle typiske New Age tanker

Gud virker i, omkring og gennem alle ting (side 112).

Mennesket er ikke enkeltstående, men en del af en stor sammenhængende 'have' - set udefra.

Mennesket er en del af et fælles (kosmisk) univers (side 128 – 129).

Slutning

Ovennævnte eksempler er blot en del af de mange eksempler på, hvad den treenige Gud i 'Hyttten' siger og står for.

Generelt er der tale om en menneskeliggjort 'kærlig' Gud, der trækkes ned på vores plan. Igen og igen anføres det, at Gud underordner eller begrænser sig - ja, ligefrem ærer os (f.eks. side 106, 107, 146).

Det er en anden Gud, en anden Jesus og en anden ånd: Antikrists ånd, jvf. 1 Joh 4,1-4.

Sandheden er, at Gud er kærlig, og Gud er hellig. Der er ingen modsætning - de to sider går hånd i hånd, er uadskillelige og er hans sande uforanderlige væsen. At Gud er hellig, nævnes i Bibelen omtrent lige så hyppigt, som at Han er kærlig. Ikke én, der kommer i Guds nærhed, undgår at mærke dette (se f.eks. Es 6,1-5, Åb 1,17).

Den hellige side ved Guds væsen findes ikke i 'Hyttten'. Det samme gælder Helligåndens første opgave: at overbevise om synd (Joh 16,8) - tværtimod virker Sarayu (Helligånden) behageligt på alle (side 86) – som en lysets engel.

"Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord."

Det trosnedbrydende og vildførende kommer af det, der er i strid med dette ord! (1 Mos 3,1-7). Det er 'Hyttten'!

Jamen, det er da ikke en troslære vi har med at gøre, men en roman!

Javist er det en roman, men det er langt mere. Det er en roman, hvor New Agernes gudsbillede og troslære systematisk er flettet ind i og formidles gennem historien. Kan sammenlignes med den måde, Bibelens gudsbillede og troslære er flettet ind i Mosebøgerne, Sam./Konge./Krøn.bøgerne, Evangelierne og f.eks. en 'almindelig' roman som Bo Giertz's 'Stengrunden'.

Jeg har mødt det samme budskab, den samme 'kærlige' Gud, den samme Jesus og den samme ånd, der lover at tale til os direkte i vort indre, i en anden bog, nemlig 'A Course in Miracles' - en af New Age bevægelsens hovedværker. En bog, der blev dikteret af en ånd, der kaldte sig 'Jesus', med det formål at rette de fejl, der var i Bibelen, Den Hellige Skrift, som vi kender den.

Mon ikke, det at åbne op for åndens direkte tale, som Sarayu lægger op til som ovenfor anført, er forklaringen på Bibelens ord: "Ja, der skal komme en tid, da enhver, som slår jer ihjel, skal mene, at han derved tjener Gud." (Joh 16,2)?

Sarayu siger: "*Du må opgive retten til selv at beslutte, hvad der er godt og ondt. Du må vælge kun at leve i mig – det er en svær pille at sluge. For at kunne det, bliver du nødt til at kende mig godt nok til at stole på mig og hvile i min iboende godhed.*" (side 136).

Om bogens 'Gud' gælder det, som er sagt ved Jeremias: **De vil helbrede mit lemlæstede folk, de siger letsindigt: "Fred, fred!", skønt der ikke er fred.** (Jer 6,14).

"Hvis nogen da siger til jer: Se her er Kristus! eller: her er han! så tro det ikke; for der skal fremstå falske kristus'er og falske profeter, og de skal gøre store undere og tegn for om muligt at føre selv de udvalgte vild." (Matt 24,23-24).

Enhver, som går ud over Kristi lære og ikke bliver i den, har ikke Gud; men den, der bliver i hans lære, har både Faderen og Sønnen. Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne lære, så tag ikke imod ham i jeres hus. Og byd ham ikke velkommen; for den, der byder ham velkommen, gør sig delagtig i hans onde gerninger. (2 Joh 9-11).

Ønsker du at kende, hvad der er ret og forkert, hvad der er lys og mørke, hvad der er sandhed og løgn om tragediens møde med evigheden, så hold dig langt fra denne bog og læs i stedet Jobs bog, ja, hele Bibelen. Her møder du Ham, der er Sandheden, Vejen og Livet. Her møder du den sande og uforanderlige, hellige Gud, der ved sin Ånd kan skabe troen i dit hjerte - kan skabe liv af døde. Han vil vise dig, at syndens løn er døden, men at der var en anden, der gik i dit sted - tog den straf, du skulle have haft. Og Han vil på dommens dag i retfærdighed

- dømme dem rene og retfærdige, himmelen værdige, der har tvættet deres klæder i lammets blod.
- dømme dem til evig straf og undergang, der ikke kom til tro, men i vantro forkastede forsoneren, forblændede som de var af falske profeter og forførende ånders lærdomme.

Poul Erik Haahr
Aalborg d. 30/7 2009.